

A Győri Ítéltábla a személyesen eljáró **felperesnek** a dr. Tarda Pál ügyvéd által képviselt alperes ellen személyhez fűződő jog megsértéséből eredő igény iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2014. április 2. napján kelt 7.P.20.825/2013/20/I. számú ítélete ellen az alperes által 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyalás alapján - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására 48.000 (Negyvennyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek a **Város 1, ...** szám alatt található 10 lakásos sorház egymáshoz képest szomszédos lakói. Az ingatlanhoz tartozó telek szövetkezeti tulajdonban állt, a szövetkezet megszűnése folytán rendezetlen tulajdoni helyzetű, jelenleg a vagyonrendezési eljárás folyamatban van. A ... utca felől, a tulajdonostársak osztatlan közös használatában álló udvaron, illetve úton keresztül közelíthetők meg a lakások és a gépkocsi tárolók. A telek a lakóépület déli oldalán lévő része viszont használat szempontjából megosztott, ezen a részen az egyes tulajdonostársak kizárólagos használatában álló kertrészletek találhatók.

Az alperes 2011 novemberében a lakása konyhájában folyamatosan üzemelő kamerát szerelt fel, mely a lakás megközelítéséül szolgáló (utcafronti) közös használatú udvart és utat figyelte. **2012. nyarán az alperes a lakása déli oldalán (a hátsó kertben) további két kamerát helyezett el**, mely a kizárólagos használatában álló területen kívül, a felperes kizárólagos használatában lévő kertrészre is rálátott, azt folyamatosan megfigyelte.

Amennyiben a kamera ezen területeken mozgást érzékelt, bekapcsolt, és a teljes látóteréről a felvételt készítette. A beállításon kívüli területen történő, de a kamera látóterébe eső területen érzékelt mozgás a kamerát nem kapcsolta be. A kamera felvételei merevlemezen kerültek rögzítésre, mely több hónapnyi felvétel tárolására volt alkalmas. **A felperes hozzájárulását az alperes a kamerák felszereléséhez és a fenti területek megfigyeléséhez, felvételek készítéséhez és azok felhasználásához nem szerezte be.**

2011. évben az alperes építésrendészeti eljárást kezdeményezett a felperessel szemben arra alapítottnak, hogy a közös használatú udvaron a felperes egy - korábban létesített kerti tetőnek nevezett - kerti építményt annak rendeltetésétől eltérően gépkocsi beálló céljára használt. Sérrelmezte azt is, hogy a felperes a kerti tető alá egy piszkos műanyagasztalt helyezett el.

2012. május 8. napján az alperes birtokvédelmi kérelmet nyújtott be **Város 1** Megyei Jogi Város Jegyzőjéhez, melyet arra alapított, hogy 2012. május 7. napján a felperes az alperessel közös garázslejárója előtti területen úgy parkolt, hogy az alperes saját garázsából való kihajtását akadályozta

2012. november 7. napján az alperes egyedi felvételeket készített a felpereshez érkező gázszelőről, annak gépjárművéről, majd az általa a helyszínre hívott rendőrök intézkedéséről is, arra tekintettel, hogy ezen gépjármű is akadályozta a saját gépjárművével való közlekedésben,

Az alperes az általa létesített kamerák **felvételeit felhasználva**, azokat becsatolta a Város 1-i Járásbíróságon 15 .P.20.483/2012. számon folyamatban lévő birtokvédelmi perben, valamint a birtokvédelmi eljáráshoz kapcsolódó közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránt a **Város 1-i** Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 1.Kpk.50.093/2013. számon folyó nem peres eljárásban. Az általa csatolt 2011. november 3., 2011. november 7., 2012. május 7., 2013. február 20. napján rögzített felvételek a felperes gépjárművét, a felperes lakóingatlanát, a felperes kizárólagos használatában álló kertrészletet és a közös használatú ingatlanrészeket ábrázolják.

A birtokvédelmi per tárgyát képezi a közös használatú kert észak-keleti sarkában létesített kerti tető, az alatta elhelyezett műanyag asztal és székek, egy bazalt kockakő, a felperes alperesi közlekedést akadályozó parkolása, a hátsó kertben a felek kizárólagos használatában álló kertrészletek között elhelyezett vasoszlop eltávolítása, és a határvonal mentén található rózsák felperes általi permetezése. A birtokvédelmi perben kirendelt igazságügyi szakértő által 2013. február 23. napján megtartott helyszíni szemléről az

alperes ugyancsak videofelvételt készített, melyet a birtokvédelmi perben becsatolt.

Felperes keresetében arra hivatkozott, hogy az alperes a lakásán belül elhelyezett, valamint a lakóépület déli oldalára kívülről felszerelt kamerákkal egyrészt a felperes kizárólagos használatában lévő hátsó kerti rész, valamint a közös használatban álló utcafronti ingatlanrészek folyamatos megfigyelésével, illetve ezen ingatlanrészekről, a felperesről, családtagjairól és a hozzá érkező egyéb személyekről - azok tudta és hozzájárulása nélkül - képfelvétel készítésével, valamint ezek bírósági és egyéb hatósági eljárásban történő felhasználásával megsértette személyiségi jogait.

Kérte, hogy állapítsa meg a bíróság a magánlakáshoz fűződő személyiségi joga megsértését, kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására, és a felvételek megsemmisítésére.

Rámutatott, hogy a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságtól kért tájékoztatás szerint alapelvnek tekinthető, hogy a kamera kizárólag a saját tulajdonban álló ingatlan területét figyelheti meg, annak látószöge nem irányulhat más személy kizárólagos tulajdonában álló telekre, sem pedig közös tulajdonra. Osztatlan közös tulajdonban álló telek megfigyelése esetén a kamerarendszer telepítéséhez és üzemeltetéséhez valamennyi tulajdonostárs hozzájárulása szükséges.

A kamerák telepítéséhez nem járult hozzá, a bejárat felé néző (rejtett) megfigyelő kamera létéről akkor szerzett tudomást, amikor az alperes több bírósági eljáráshoz kapcsolódó iratban azzal készített képeket csatolt. A birtokvédelmi perhez kapcsolódóan 2013. február 20-án megtartott szakértői szemléről készült felvétel pedig igazolja, hogy a kamera látja a lakása bejáratát, az udvarként használt nyilvános magánterületét. Az alperes által felszerelt kamerák a felperesi ingatlan olyan részleteit is rögzítik, melyek nem tartozhatnak a birtokvédelmi perben érvényesített jogsértés bizonyítékai közzé (kerti tető használati módja, az alperest akadályozó felperesi parkolás, a kerti tető alatt elhelyezett ingóságok, a hátsó kertek határvonala mentén található rózsák permetezése). Ahhoz, hogy az alperes az eljárás során igazolja a személygépkocsival való közlekedésének általa vélt felperesi akadályozását nem volt szükséges a felperesi lakás bejáratának keleti és északi égtájak felőli fényképezése.

Az állított jogsértések kapcsán arra hivatkozott, hogy a kerti építmény alatt csupán egyetlen egy alkalommal állt meg, azért, hogy a szomszédja az alperes ki tudjon állni, 2012 márciusában az alperes emiatt jelentette fel.

2012. május 7. napján a saját garázsa előtt állt meg, ekkor is feljelentette őt az alperes. A rózsákat csak nagyon késő este szokta permetezni, ügyelve arra, hogy másokat ezzel ne zavarjon. Az alperes kisfiát egy alkalommal vezette ki a kerti tető alól, mert a fugákból a zúzalékot szedte ki.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozva, hogy a lakásban lévő kamera 2012 áprilisában, a hátsó kertet figyelő két kamerát 2012 nyarán történő felszerelésével és működtetésével kapcsolatos magatartása a felvételek elkészítésének célja, azok felhasználás módja szerint a törvényi előírásoknak megfelelő volt, személyiségi jogokat nem sértett.

-2012. március 12. napján a sorház lakógyűlésén - igaz a felperes távollétében - jelezte az ott lévő tulajdonostársaknak, hogy mint a szélső lakás tulajdonosa vagyonvédelmi okokból kamerát fog felszerelni. A tulajdonostársak ezt nem ellenezték, ez akként értendő, hogy **hallgatólagos illetve ráutaló magatartással a kamerák felszerelését és működtetését tudomásul vették.**

-Előbb arra hivatkozott a **kamerarendszer felszerelésének okaként**, hogy mint a sorház szélső lakásának tulajdonosa, az **illetéktelen behatolásoktól** magát és családját akarta megvédeni, majd utóbb már arra utalt, hogy akkor döntött a kamerarendszer felszereléséről, amikor az általa a felperes ellen kezdeményezett eljárások során a felperes rá nézve terhelő **valótlan tényállításokat tett**, hozzátartozói valótlan tartalmú vallomást tettek, s csak a kamerarendszer felvételeivel tudta csak ezzel szemben jogos érdekeit megvédeni. A felperes és családtagjai évek óta rendszeresen beavatkoznak mindennapi életükbe, zavarják családja nyugalma, ellehetetlenítik a lakás normális életvitelszerű használatát, magatartásukkal rendszeresen veszélyeztetik kiskorú gyermekeinek testi épségét, egészségét.

Kizárólag a kamerák felvételével tudta igazolni azt, hogy a közös használatú ingatlanrészen a felperes által az építésrendészeti előírások megsértésével létesített tetőt a felperes nem kizárólag egy alkalommal használata gépjármű tárolására. Azon eset kapcsán, mellyel összefüggésben a felperes arra hivatkozott, hogy csupán annyi időre állt be a gépkocsival a kerti tető alá, hogy őt kiengedje a garázból, valótlan a felperes állítása, ugyanis aznap ő nem is volt otthon, a szüleivel volt a Balaton déli partján. A felperes a jegyző birtokvédelmi határozatát semmibe véve az alperes gépkocsival történő közlekedését több ízben is megakadályozta, és állításával ellentétben a hátsó kert telekhatárán lévő rózsasort sem csak késő este, hanem napközben szokta permetezni. A közös használatú területen a felperes által elhelyezett

kerti tető alól élettársát és gyermekeit a felperes kizavarta, gyermekeit kézen fogva onnan kivezette.

- A kamerák egyébként is úgy kerültek felszerelésre, hogy **kizárólag akkor készült felvétel, amikor a rendszer mozgást észlel, a beállított terület vonatkozásában.** A kamrák által megfigyelt területbe beletartozik a közös használatú udvar alperesi lakás és garázs előtti része, továbbá a kizárólagos használatú (déli) hátsó kertész. Minden egyéb terület ki van takarva a kamerák látószögéből, a kitakart területen történő mozgás nem indít el felvételt. Rámutatott, hogy az általa felszerelt kamerák ugyan belátnak a felperes hátsó kertjébe, emiatt azonban a felperes csak magát okolhatja, mert megakadályozta azt, hogy az elkülönült használatú kertészek határán olyan kerítést építsen, amely az átlátást is korlátozta volna.

-Utalt arra is, hogy a keresetben **sérelmezettekhez hasonlóan a felperes is készített fényképfelvételeket, s azokat felhasználta** különböző hatósági, bírósági eljárásokban, így éppen olyan magatartást tanúsított, melyet sérelmez.

-Előzetesen a rendőrhatóságnál és az ügyészségnél is tájékozódott, és arról informálták, hogy nem követ el jogsértést, ha **a kamerák felvételeit kizárólag hatósági, bírósági eljárásban kívánja felhasználni,** s ezt betartotta. Az ezzel összefüggő joggyakorlat kapcsán arra hivatkozott, hogy nem minősül visszaélésnek a képmás, vagy hangfelvétel készítése, vagy felhasználása amennyiben arra közvetlenül fenyegető, vagy már bekövetkezett jogsértés bizonyítása érdekében közérdekből, vagy jogos magánérdekből került sor feltéve, hogy a képmás vagy hangfelvétel készítése, vagy felhasználása a bizonyítani kívánt jogsértéshez képest nem okoz aránytalan sérelmet (BDT 59/2009.). Nem hivatkozhat sikerrel alanyi jogai megsértésére a fél, ha a jogérvényesítéssel valótlan, hamis tényállítást akarja leplezni és az igazságot tartalmazó felvétel felhasználását kívánja személyiségi jogvédelem tárgyává tenni. A jóhiszeműség és tisztesség követelményeibe, valamint joggal való visszaélés tilalmába ütközik és illetéktelen előny szerzésére irányuló, azaz személyhez fűződő jogvédelmi igény, melyet a fél társadalmi rendeltetésével össze nem férő cél érdekében érvényesít. Emiatt a jogosulatlanul rögzített hangfelvétel is felhasználható a nélkül perbeli bizonyítékként, hogy az személyhez fűződő jogot sértene, különösen, ha ezzel a bizonyítási eszközzel állapítható meg a való tényállás és biztosítható az igazság kiderítése, és érvényesítése (BDT 2009.188.).

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a **Város 1, ... utca ...** szám alatti ingatlan felperes kizárólagos használatában álló kertrészletének, valamint a lakás megközelítését szolgáló közös használatú ingatlanrésznek folyamatos kamerás megfigyelésével a felperes személyéről a kizárólagos használatban álló ingatlanrészről és ingóságairól képfelvétel készítésével a felperes magánlakáshoz és képmáshoz fűződő személyiségi jogát megsértette.

Kötelezte az alperest a jogsértés - a fent megjelölt ingatlanrészek kamerás megfigyelésének - azonnali abbahagyására és a felvételek 15 napon belül megsemmisítésére a felek között folyamatban volt és folyamatban lévő bírósági és egyéb hatósági eljárásokban bizonyítékként benyújtott fényképfelvételek kivételével. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 36.000 Ft illetéket külön felhívásra az államnak.

Ítélete indokolásában arra hivatkozott, hogy azt, hogy az alperes kamerái nemcsak a kizárólagos használatában álló ingatlanrészt, hanem a felperes kizárólagos használatában álló kertet, valamint a lakások és gépkocsitárolók megközelítését szolgáló közös használatú udvart, illetve utat is folyamatosan megfigyelik, amit a felek egyező nyilatkozata, illetve a különböző hatóságoktól és bíróságoktól beszerzett iratok között fellelhető fénykép és videofelvételek alapján állapított meg. Rámutatott, hogy maga az alperes is akként nyilatkozott, hogy mozgás esetén a kamera a látószögébe eső teljes területről képfelvételt rögzít, s az hosszabb időn keresztül tárolásra kerül.

Kiemelte, hogy a Ptk. 82. §-a alkalmazásában **magánlakásnak minősül nem csupán a szűkebb értelemben vett lakás, hanem a kert és az udvar is,** függetlenül az ingatlan jogi jellegétől. Kiemelte, hogy a magánlakásba való belépésen, illetve a bent tartózkodáson túlmenően bármely egyéb tevékenység, így a magánlakás kamerával történő megfigyelése is megvalósítja a személyhez fűződő jogok sérelmét.

Rámutatott, hogy a bíróság nincs kötve ahhoz, hogy a felperes mely személyiségi jog megsértésének megállapítását kérte, emiatt a felperes által megjelölt tények és a kereseti kérelem alapján **a képmáshoz fűződő személyiségi jog megsértését is vizsgálta.** Ennek kapcsán kiemelte, hogy a felperes keresetét nem kizárólag a magánlakásának minősülő ingatlanrészek, hanem a magánlakásnak nem minősülő, a lakók közös használatában álló területek, harmadik személyek által szabadon megközelíthető ingatlanrészek területén a felperes személyéről készített felvételekre és felvételek felhasználására is alapította, e cselekmény pedig nem a magánlakáshoz,

hanem a képmáshoz fűződő személyiségi jog sérelmét veti fel. **A Ptk. 80. § /1/ bekezdése szerinti képmással való visszaélést pedig megvalósítja az érintett személy hozzájárulása nélküli felvételkészítés, illetve annak felhasználása.**

Kifejtette, hogy a magánlakáshoz és képmáshoz fűződő jog olyan alkotmányos alapjog, amely az **Alaptörvény I. cikk /3/ bekezdése** szerint csak más alapvető jog érvényesülése, illetve alkotmányos érték védelme érdekében a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan az alapjog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. A bírósági gyakorlat szerint a közvetlenül fenyegető vagy már bekövetkezett jogsértés bizonyításához a jog által védett magánérdek fűződhet, mely alapjogként a per tárgyát képező személyiségi jogokat is korlátozhatja. Ha a bizonyítani kívánt jogsértéshez képest nem okoz aránytalan sérelmet a képmás készítése, vagy felhasználása, az nem jogsértő és perbeli bizonyítékként is felhasználható a bírói gyakorlat szerint (EBH 2000.296., BH 2000.485.).

Az alaptörvény felhívott rendelkezése szerinti **szükségességi és arányossági teszt** alapján vizsgálta, hogy a felperes keresetindítása a Ptk. 4. §-ában megfogalmazott rendeltetésszerű joggyakorlás követelményébe ütköző-e vagy a Ptk. 5. §-a szerinti joggal való visszaélésnek minősül-e.

Ennek kapcsán kiemelte, hogy a perben a bíróság nem vizsgálta, és egy személyiségi jogi perben nem is vizsgálhatta, hogy az építésrendészeti, a birtokvédelmi hatósági eljárásban a közigazgatási nem peres eljárásban, illetve a birtokperben az érintettek mely tényállításai azok, amelyek nem felelnek meg a valóságnak, és azt sem, hogy a felek birtoksértést valósítottak-e meg, vagy egyéb jogsértő magatartást fejtettek-e ki.

Ezen eljárásokban született döntés értelemszerűen köti a polgári per bíróságát, azonban a folyamatban lévő eljárások hatáskörébe tartozó döntés meghozatala, és az alapul szolgáló tényállás megállapítása nem a személyiségi jogi per feladata.

Kiemelte, hogy jelen perben azt csupán kellett elbírálnia a bíróságnak, hogy az egyéb eljárások tárgyává tett cselekmények bizonyítása érdekében szükséges volt-e a felperesi magánlakás folyamatos kamerás megfigyelése, felperes személyéről és magánlakásáról képfelvételek rögzítése és azok felhasználása, és az ezen eljáráshoz kapcsolódó alperesi érdek az alperes eljárásával okozott jogsértéssel arányban álló-e.

Álláspontja szerint azonban a személyiségi jogok fenti korlátozása **nem jelenthet arra adott felhatalmazást, hogy az állítólagos birtokháborítás**

bizonyítása érdekében **folyamatos megfigyeléssel és ellenőrizhetetlen felvételkedéssel a magánélete súlyosan zavaró módon lehetőséget teremtsen a birtokháborító és egyúttal személyiségi jogokat sértő tevékenység akadálytalan folytatására.** Felhívta BDT 2009.1963. számú eseti döntést, mely szerint a magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő alapjog sérelmét jelenti, ha valaki abban a fenyegetettségben él, hogy más személy róla a saját lakásában, illetve a kertjében hozzájárulása nélkül kép- vagy hangfelvételt készíthet.

Kiemelte, hogy a kerti építmény használata és az alperes közlekedését akadályozó felperesi parkolásról készült felvételek kapcsán az alperes jogos magánérdeke és az igazság érvényesítése a felperes személyiségi jogának szükséges korlátozását jelenti, **a korlátozás arányosságának követelménye** azonban a konkrét esetben nem teljesült, mert az **biztosítható lett volna kizárólag az eljárás tárgyát képező konkrét cselekményről egyedi, eseti fényképezőgéppel vagy kézi kamerával történő felvételkedéssel is,** s nem a perbeli folyamatos eszközhasználattal, melyet szükségtelennek, az alperes jogos magánérdekével arányban nem álló személyiségi jogokat korlátozó magatartásnak minősített.

Az alperes tanúk meghallgatására irányuló bizonyítási indítványának teljesítését azért mellőzte, mivel az eljárások tárgya az alperes bizonyítási kötelezettsége köre az okiratok, valamint a felek nyilatkozatai alapján - a tanúk meghallgatása nélkül is - megállapítható volt.

A személyhez fűződő jog megsértésének kereset szerinti objektív jogkövetkezményei közül a jogsértés megállapítását, az alperes jövőre nézve történő eltiltását, valamint a jogsértő képfelvételek megsemmisítésére kötelezését indokoltnak tartotta azzal, hogy a folyamatban volt, illetve a jelenleg is folyamatban lévő eljárásokban a már bizonyítási eszközként becsatolt kép- és videofelvételek vonatkozásában a felvételek megsemmisítésére irányuló keresetet elutasította.

0-0-0

Az ítélet ellen annak részben történő megváltoztatása és a felperes keresetének teljes elutasítása, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést, utalva arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, jogszabálysértő, és iratellenes.

Arra hivatkozott, hogy úgy kötelezte az elsőfokú bíróság a kifogásolt tevékenység azonnali abbahagyására, hogy **éppen az érintett területek használatára vonatkozó jogok is vita tárgyát képezik a felek között**. Emiatt az elsőfokú ítélet végrehajthatatlan, mert nem állapítható meg, hogy hol kezdődik a felperes kizárólagos használatában lévő kertrész határa, és hol az alperesé, s az sem állapítható meg, hogy az ítélet kiterjed-e a kerti tető alatti területre, illetve az oldalkertre (keleti fekvésű előkert).

Álláspontja szerint mindaddig, amíg az adott területek határvonalai és használati jogviszonyai nem tisztázódnak a folyamatban lévő eljárások során, a bíróság sem hozhatott volna ítéletet **a kérdés előkérdés jellege** miatt. Ennek függvényében hajtható csak végre az ítélet és állapítható meg, hogy pontosan mely felvételeket kellene megsemmisítenie. Az elsőfokú bíróság azt sem tisztázta pontosan hány kameráról van szó, s lehetséges-e technikailag úgy megsemmisíteni egyes felvételeket, hogy ezáltal ne kerüljenek törlésre azok a felvételek, amik az alperesi kizárólagos használatban lévő területről készültek.

Az elsőfokú bíróság **túlterjeszkedett a felperes kereseti kérelmében**, amikor a képmáshoz fűződő személyiségi jog sérelmét is megállapította, s emellett érdemében is alaptalan e döntése, mert a felvételeken a felperes személye ténylegesen nem is ismerhető fel, arra csak következtetni lehet.

Törvénytől kötelezte az elsőfokú bíróság mindazon felvétel megsemmisítésére, amelyeket a befejezett és a még folyamatban lévő eljárásokban nem használt fel. Ezzel ugyanis a bíróság azon felvételek megsemmisítésére is kötelezte, amelyekre a folyamatban lévő eljárásokban már hivatkozott, de azokat még nem csatolta, **s ezáltal az egyes eljárásokhoz kapcsolódó jogai érvényesítését is súlyosan korlátozta**. Tévesen utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a hasonló jogsértés kézi kamerával, illetve fényképezőgéppel is bizonyítható (pl: rózsapermetezés).

A lefolytatott bizonyítás kapcsán kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mértékben nem tárta fel, **indokolatlanul mellőzte** a tanúk vonatkozásában a kért **bizonyítási eljárás lefolytatását**, továbbá a folyamatban lévő és már befejezett hatósági és bírósági eljárások iratanyagát is csak részben szerezte be, s a bizonyítási indítvány teljesítésének mellőzését ítéletében nem is indokolta.

Új bizonyítékként csatolta a sorház - felperesen kívüli - egyéb lakóinak az elsőfokú ítélet meghozatalát követően (2014. május 16.) kelt azon nyilatkozatát, mellyel hozzájárultak ahhoz, hogy biztonságtechnikai célból

felszerelt kamerákkal a közös használatú ingatlan területének egy részét, és a kizárólagos alperesi használatban lévő ingatlanrészeket megfigyelje, automatikus videofelvételt készítsen, s azokat eltárolja. A sorházban található ingatlanok tulajdonosai 2014. május 16-án kelt azon nyilatkozatát is csatolta, mely tartalmazta az ingatlan használati rendjét.

Rámutatott, hogy **iratellenes** az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy az alperesi konyha helyiségbe rejtett kamera 2011 novemberében került felszerelésre, annak felszerelésére csak a 2012. március 1. napján megtartott lakógyűlés után került sor.

Az ítéletben foglaltakkal szemben a felperes lakóingatlanáról nem csatolt felvételeket, a lakóingatlan nem is esik bele a kamerák látószögébe. A hátsó déli kertrész csupán egy része esik az egyik kamera látószögébe és az is csupán ezért, mert a felperes tilos önhatalommal megrongálta az általa létesített kerítést, a tervezett állandó kerítés teljes mértékben kitakarta volna a kamera látószögéből a felperesi használatban álló telekrészt. Kifogásolta, hogy a bíróság nem vette figyelembe, hogy az általa létesített ideiglenes kerítéssel és a trambulinnal a felperesi kizárólagos használatba lévő kertrész már nem esett a kamera látószögébe. Iratellenesen hivatkozott arra is az elsőfokú bíróság), hogy a felek egyezően nyilatkoztak a tekintetben, hogy a felperes kizárólagos használatában álló kertet is folyamatosan megfigyelik a kamerák. Az erre vonatkozó tárgyalási jegyzőkönyvet a bíróság nem küldte meg részére, így annak kijavítását nem kérhette, a valóság az, hogy a felperesi kizárólagos használatban lévő terület sem tartozik az ezen kamerák által megfigyelt területek közé. (5. oldal 3. bekezdés) Sétélmezte, hogy azt is figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság, hogy a lakás déli oldalán elhelyezett két kamera felvételeit még egyetlen alkalommal sem használta fel.

Tanúvallomással kívánta bizonyítani, hogy a 2012. március 1. napján megtartott lakógyűlésen valamennyi jelenlévő tulajdonostárs előzetes hozzájárulását megkapta a kamera felszereléséhez, onnan való távolmaradás pedig éppen a felperesnek felróható. A felperes hozzáállása miatt pedig kizárólag a lakógyűlésen lett volna lehetősége a felperesi hozzájárulás beszerzésére. Nem értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a felperest a jegyző, a Kormányhivatal több ízben is elmarasztalta, megbírságolta az építésrendészeti és birtokvédelmi eljárásokban, s azt sem, hogy a felperes nyilvánvalóan alaptalan birtokvédelmi kérelmet terjesztett elő. Nem vizsgálta az elsőfokú bíróság a Veszprémi Járásbíróság előtt folyamatban lévő büntető eljárás iratanyagát, ahol a felperes és családtagjai számtalan tudatos, valótlan tényállítást tettek, nem értékelte, hogy a birtokperben a keresetben sérelmezettekkel azonos módon jártak el.

Álláspontja szerint figyelembe vette az arányosság elvét, az ingatlan előtti terület megfigyeléséhez a tulajdonostársak hozzájárulását kikérte. Kitakarta a kamerák látószögéből a szomszédos ingatlanokat és automatikus törlési funkciót állított be, valamint előzetesen tájékozódott a rendőrhatalóságnál és az ügyészségnél is. **Az elsőfokú bíróság ítélete éppen az ő magánlakáshoz fűződő személyiségi jogát korlátozza** a betörésvédelem és a felperes és családtagjai részéről megvalósuló birtokháborítási magatartás vonatkozásában. Olyan rendelkezést pedig a Ptk. nem tartalmaz, melyből a bíróság kiindult, hogy megvalósítja a képmással való visszaélést az érintett személy hozzájárulása nélküli felvételkészítés, illetve annak felhasználása

Egyetlen alkalommal sem okozott aránytalan sérelmet a felperesnek, így az ítélet indokolása, az abban felhívott döntésekkel ellentmondásban álló. A perbeli eset nem hasonlít az EBH 2001.519. számú eseti döntésben foglaltakhoz, szó sincs lakóépületben vagy szomszédos lakásban folytatott tevékenység filmezéséről. Téves a bíróság azon okfejtése is, mely szerint a bíróság azt nem vizsgálhatta, hogy a felperes és családtagjai a különböző eljárásokban rendre tudatosan valótlan tényállításokat tettek, egyúttal a hatóságok megtévesztésére törekedtek. A bíróság ezzel a tudatosan jogsértő magatartást tanúsító felperest vette védelmébe. A több mint 30 pertárgy, a számos birtokháborító magatartás nem teszi lehetővé, hogy minden élethelyzetben kézi kamerát, illetve fényképezőgépet tartson magánál. Nem értékelte az elsőfokú bíróság, hogy nyilvánvalóan abból a célból kezdeményezte a felperes, hogy az ő tudatosan jogsértő magatartását alátámasztó alperesi bizonyítékokat megsemmisítse és a jövőbeni jogsértések bizonyítását ellehetetlenítse.

Az ítélet 8. oldal első bekezdése azon megállapítása is megalapozatlan, mely szerint szükségtelen a felvételek teljes terjedelemben való felhasználása, ugyanis a bíróság nem jelölte meg, hogy mely felvételekre utal.

A valamennyi eljárás középpontjában álló kerti tető kapcsán jogellenes módon jutott építési engedélyhez a felperes, a szabálytalan építés tényét a **Város 1** Megyei Kormányhivatal jogerős és végrehajtható határozata megállapította, megsemmisítve a használatbavételi engedélyt, elutasítva a felperes építési engedély iránti kérelmét. Az elsőfokú bíróság a fentieket, s azt, hogy a felperes jogszerűen - valós szándékát megjelölve - nem is kaphatott volna építési engedélyt, nem értékelte.

Megalapozatlanul állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy túlnyomórészt pervesztes lett. A keresetet részben elutasította, így akként kellett volna rendelkezni, hogy a perköltséget a felek közösen viselik.

Fellebbezése kiegészítésében - a fellebbezésben foglaltak részben történő megismétlése mellett - változatlanul kérte az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatását, illetve a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján új tényállításként és azt alátámasztó bizonyítékként hivatkozott az alábbiakra:

Kérte a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) részére megküldött beadványa, az abban foglalt tényállítások figyelembevételét a fellebbezése részeként és a beadványt mellékleteként csatolt okirati bizonyítékok másodfokú eljárásban bizonyítékként történő értékelését, mely beadványában részletesen kifejtette, hogy a felperes és házastársa milyen módon veszélyeztették családtagjai testi épségét, egészségét és milyen módon törekedtek a hatóságok megtevesztésére és a felperes szavahihetőségének aláásására.

Kérte annak megállapítását, hogy a kamerák felszereléséhez és üzemeltetéséhez nincs szükség a felperes hozzájárulására, a 2011. évi CXII. törvény 6. § (2) bekezdése a kamerák beüzemelését az arányosság elvének megsértésével is lehetővé teszi, ugyanakkor a kamerák beüzemelése saját és családtagjai létfontosságú érdekeinek védelme a családtagok élete, testi épsége és javait fenyegető közvetlen veszély elhárítása, illetve megelőzés céljából vált szükségessé.

A régi Ptk. 80. § (1) bekezdése szerinti képmással történő visszaélés a konkrét esetben nem valósult meg, a régi Ptk. 83. § (1) bekezdése szerint a számítógéppel vagy más módon történő adatkezelés és adatfeldolgozás a személyhez fűződő jogot nem sértheti, erre tekintettel önmagában a kamerarendszer üzemeltetése sem sértheti a felperes személyhez fűződő jogait.

Előadta, hogy a **birtokperekben** vizsgált körülmények az ingatlan egyes területei használati viszonyainak és határvonalainak jogerős megállapítása jelen per előkérdésének minősül.

Az eddigieken túl utalt arra, hogy a Város 1-i Törvényszék előtt általa kezdeményezett személyiség jogi perben is a biztonsági kamerarendszer felvételeivel kívánja bizonyítani, hogy felperes és házastársa sorozatosan, folyamatosan tudatosan jogsértő magatartást tanúsítottak vele és családtagjaival szemben. Ugyanígy a kamerarendszer bizonyítékait kívánja felhasználni a Veszprémi Járásbíróság előtt 25.Bpk.725/2015. szám alatt folyamatban lévő, folytatólagosan elkövetett rágalalmazás vétsége miatti büntetőeljárásban, a Város 1 Megyei Jogú Város jegyzője előtt ... /2015.

száma alatt megismételt építésrendészeti eljárásban, a **Város 1** Megyei Kormányhivatal előtt folyamatban lévő építésrendészeti eljárásban és a felperessel szemben megindított pótmagánvádas eljárásban.

Új bizonyítékként hivatkozott a **Város 1** Megyei Rendőr-főkapitányság 2014. szeptember 29. napján kelt és a **Város 1** Megyei Főügyészség 2014. október 17. napján kelt határozataira, melyek tényállásként rögzítik, hogy 2012. június 15. napján a felperes lepermetezte őt és családját. Ezen eljárásban zaklatás és család tárgyában pótmagánvádas eljárást kezdeményezett.

Csatolta a **Város 1** Megyei Kormányhivatal ... /2013. számú határozatát, mely megállapította, hogy a felperes egy építési engedély megszerzése érdekében megtévesztette a tulajdonostársakat és az eljáró hatóságot, mely magatartása rosszhiszeműnek minősül. Megállapításra került, hogy az un. kerti tetőt is szabálytalanul építette meg a felperes. A Kormányhivatal által lefolytatott felügyeleti eljárásra már az elsőfokú eljárás során is hivatkozott, azonban azt az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, a határozat értékelését indokolási nélkül mellőzte. Időközben keletkezett okirati bizonyítékként csatolta az építésrendészeti eljárással összefüggésben a felperes által benyújtott valótlan tartalmú iratokat is.

Rámutatott, hogy már az elsőfokú eljárás során és fellebbezésében is hivatkozott arra, hogy a kamerákat a tulajdonostársak előzetes hozzájárulása mellett szerelte fel, ez tanúvallomással kívánta bizonyítani az elsőfokú bíróság ezt nem tett lehetővé. Időközben keletkezett okirat bizonyítékként csatolta a kamerák felszereléséhez a ... út ... számú lakóház felperesen és házastársán kívül tulajdonostársainak írásbeli hozzájárulását, a volt tulajdonostársak nyilatkozatát az ingatlan használati viszonyai tekintetében illetve a szomszédos ... utca szám alatti lakóház azon három lakása tulajdonosai hozzájárulását, mely lakások kizárólag használatú kertjei beesnek a kamera látószögébe.

Kiemelte, hogy a jelenlegi és a volt tulajdonosok nyilatkozatával igazolta, hogy az oldalsó kertrész kizárólagos használati joga őt illeti meg - itt építette fel a kerti tetőt a felperes -, csatolta az édesapja és általa tett azonos közös nyilatkozatot, mely a felperes és házastársa rosszhiszemű magatartását bizonyítja a hatóság megtévesztése kapcsán. Csatolta a jegyző által lefolytatott építésrendészeti és birtokvédelmi eljárások során hozott döntéseket. Állította, hogy a birtokperben a felperes által előterjesztett valótlan tényállításokat tartalmazó viszontkeresetet is a kamera által rögzített feltételekkel cáfolta. Ezen felvételekkel tudta magát tisztázni a felperes által a különböző hatósági és bírósági eljárások során vele szemben előterjesztett

hamis vád alól (a felperes rongálással, dolog elleni erőszakos magatartással, kárt okozó magatartással vádolta meg).

Alapos okkal feltételezi, hogy a felperes a jövőben is hasonló magatartást fog tanúsítani, már kilátásba is helyezte a birtokperben újabb viszontkereset előterjesztését. Ezzel szemben a kamerák nélkül védtelen. A feljelentése alapján a büntetőeljárások a felperessel és házastársával szemben megszüntetésre kerültek. A rosszhiszemű magatartás miatt kiszabott eljárási bírság megfizetése alól is mentesítette a Kormányhivatal a felperest és a folyamatban lévő birtokperben sem sújtották pénzbírsággal rosszhiszemű pervitele ellenére. Emiatt a maga és családja jogvédelme érdekében saját magának kell gondoskodnia arról, hogy a folyamatban lévő és a jövőben kezdeményezendő eljárásokban bizonyítékkal tudja alátámasztani tényállításait, illetve cáfolni a felperes és a családja tényállításait.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyiban helyesbíti, hogy az alperes a konyhájában a rejtett kamerát 2012. április 12. napján szerelte fel.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Mindenekelőtt arra mutat rá az ítélet tábla, hogy a felperesi keresetet részben elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést a Pp. 253. § /3/ bekezdése alapján nem bírálta felül. Az elsőfokú bíróság eljárásával összefüggésben az ítélet tábla **az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére alapot adó, az ítélet érdemére is kiható eljárási szabálysértést nem észlelt.**

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges körben a tényállást feltárta, azt a fentiek kivételével helyesen állapította meg. A jogvita elbírálása kapcsán a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről a Pp. 3. § /3/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően tájékoztatta a peres feleket, majd a felek releváns bizonyítási indítványai teljesítésével bírálta el a felperes keresetét. Érdemben helytállóan következtetett arra, hogy az ítéletében megállapított körben az alperes magatartása a felperes magánlakáshoz és képmáshoz fűződő személyiségi jogát megsértette, helyesen alkalmazta a jogsértés jogkövetkezményeit is, ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatására sem látott alapot. **Az ítélet tábla az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakkal is egyetért, s csupán a fellebbezésben felhívottak kapcsán tartja szükségesnek az alábbiak kifejtését.**

Annyiban helytálló csupán az alperes fellebbezése - és e tekintetben az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást is helyesbítette - ,

hogy az nem igazolt, hogy 2011 novemberében az alperes a konyhájában már rejtett kamerát alkalmazott, ennek időpontját az alperes 2012. április 12. napjában jelölte meg, s a felperes keresetlevele is 2012. évre tette, a lakás déli oldalán felszerelt kamerákkal egyidejű telepítést jelölt meg (1. sorszám alatti keresetlevél).

A felperes 10. sorszám alatti bizonyítási indítványát, az annak 9. és 10. oldalain foglalt részletezés alapján az elsőfokú bíróság helyesen - a Pp. 3. § /2/ bekezdése szerinti helyes tartalmának megfelelően - a konkrétan megjelölt iratok beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványként értékelte. **Maga az alperes határozta meg (pontosította) úgy bizonyítási indítvány tartalmát, hogy az konkrét iratok beszerzésére irányult.** Az ítélethozatalt megelőző tárgyaláson **a beszerzett iratok megfelelőségét az alperes jogi képviselője visszaigazolta, további iratbeszerzésre irányuló bizonyítási indítványa nem volt,** csupán a tanúk meghallgatását kérte (20. sorszám alatti jegyzőkönyv 1. oldal utolsó bekezdés), így utóbb alappal arra nem hivatkozhat, hogy bizonyítási indítványait az elsőfokú bíróság nem teljesítette.

A tanúkkal bizonyítani kívánt körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte a bizonyítási indítvány teljesítését, azok ugyanis a per eldöntése szempontjából jelentőséggel nem bír, és a kamerák felszerelését megelőzően elhangzott felperesi állításokkal voltak összefüggőek. A lakógyűlésen elhangzottak a felperesi hozzájárulás hiányát nem pótolják, a kerítésoszlop eltávolítása nem volt vitatott felek között, s az a kamerák felszerelése előtt történt. A tanúval bizonyítani kívánt rózsapermetezés megtörténtét a felperes maga sem vitatta, csupán arra hivatkozott, hogy nem tudta hogy az alperesi család vacsorához készül. A tanúval igazolni kívánt felperesi parkolás pedig jelen eljárásnak nem tárgya, de a később kifejtettek alapján bizonyítottsága esetén sem alapozna meg az alperesre kedvezőbb határozatot.

A fellebbezésben foglaltakkal szemben az ingatlanon belül a felperes és az alperes kizárólagos használatában álló területek határvonala és az ingatlan jelenlegi használati viszonyainak jogszerűsége nem tekintendő a felperes személyiségi jogi alapon előterjesztett keresete elbírálása **előkérdésének.** Ennek kapcsán **az elsőfokú bíróság helyesen indult ki a jelenlegi tényleges használati viszonyokból,** amikor azok alapulvételével vizsgálta az alperes tevékenységének jogsértő jellegét.

Tévesen hivatkozott fellebbezésében az alperes arra is, hogy az elsőfokú ítélet **végrehajthatatlan,** s annak kapcsán nem állapítható meg, hogy mely ingatlanrészek megfigyelésével kell felhagynia, és mely ingatlanrészekről

korábban készített felvételeket kellene megsemmisítenie. A per során ugyanis a felek között az nem volt vitatott, hogy az ingatlan mely részeit használja ténylegesen a felperes, s melyeket az alperes, s a marasztalás is ehhez igazodó, így kiterjedt a kerti tető alatti terület felvételeire is. Az ítélet végrehajthatósága szempontjából közömbös az is, hogy az alperes hány kamerával készítette folyamatos felvételeit, s az is, hogy technikailag lehetséges-e e felvételek anélkül történő megsemmisítése, hogy az alperes kizárólagos használatában lévő területekről készült felvételek egyidejűleg törlésre ne kerüljenek. Ennek kapcsán **az alperes saját területének megfigyelése során rögzített felvételek tárolásával szemben elsőbbséget élvez a felperes személyhez fűződő jogainak védelme**. Csupán megjegyzi az ítéltábla, hogy az alperes már nyilvánvalóan felhasználta volna a folyamatban lévő (vagy újabb) eljárásokban azokat a felvételeket, amelyek a felperes korábbi jogsértéseivel (vagy más személy jogsértő cselekményével) voltak kapcsolatosak, ha azok valóban jelentőséggel bíróak lettek volna.

Azon kérdés vonatkozásában helyesen indult ki az elsőfokú bíróság a felek egyező előadásából, hogy **kamera által megfigyelt a kizárólagosan a felperes által használt kertrész is**. Az alperes által kifogásolt tárgyalási jegyzőkönyv (2013. november 22.) kijavítását az alperes a Pp. 118. § /3/ bekezdése szerinti törvényi határidőn belül kérhette volna, utóbb a jegyzőkönyv pontatlanságaira már alappal nem hivatkozhat, s iratellenes azon állítása is, hogy a jegyzőkönyv nem került megküldésre a részére, jogi képviselője azt ugyanis e-mailben megkapta. Emellett saját előadása is alátámasztotta az elsőfokú ítélet kifogásolt tényállási elemét.

Az elsőfokú ítélet indokolása 7. oldala utolsó és 8. oldala első bekezdéséhez tartozó **magánlakás** megjelölés az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen kifejtett tágabb értelemben értendő, így az nem tekinthető pontatlannak, abba beletartozik a felperes által kizárólagosan használt kertrész is.

A jogvita elbírálása szempontjából nem volt jelentősége annak sem, hogy az alperes által kezdeményezett eljárások tárgyát képező magatartások vonatkozásában mely felperesi állítás valótlanúsága nyert igazolást. Az elsőfokú bíróság által a jogvita elbírálása során helyesen kiindulási alapnak tekintett alaptörvényi „szükségességi és arányossági teszt” ennek hiányában is elvégezhető volt.

Általános elv, hogy a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és egyéb jogkövetkezményei alkalmazása iránt indított perben arra nincs lehetőség, hogy a bíróság más jogterülethez tartozó kérdés tisztázásával

összefüggő bizonyítást rendeljen el. A személyiségi jogi per a jogrendszerben elfoglalt helyénél és szerepénél fogva alkalmatlan a más területre tartozó jogviták eldöntésére vagy akár szakmai véleményezésére (BDT 2008.1758.).

Emiatt annak sem volt jelentősége, hogy az egyes eljárásokban a felperest elmarasztalták, vagy megbírságolták-e, s mennyiben bizonyult alaposnak a felperes által előterjesztett birtokvédelmi kérelem, illetve, hogy a felperes által a büntető és egyéb eljárások során tett nyilatkozatok valósak voltak-e, mennyiben bizonyult szavahihetőnek.

Tévesen hivatkozott az alperes fellebbezésében arra is, hogy az elsőfokú bíróság a **kereseten túlterjeszkedve** állapította meg a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogainak sérelmét. E tekintetben az elsőfokú ítélet indokolása teljes körű és helytálló, azt az ítéletábra megismételni nem kívánja, azt csak azzal egészíti ki, hogy a képmással való visszaélés elkövetési magatartásainak csak kiemelt alakzata a Ptk. 80. § /2/ bekezdése szerinti nyilvánosságra hozatal. A Ptk. 80. § /1/ bekezdése értelmében a képmással kapcsolatos bármiféle visszaélés a személyhez fűződő jogok megsértését jelenti. Helyesen állapította meg emiatt az elsőfokú bíróság, hogy a képmással való visszaélést a felperes hozzájárulása nélkül történő felvételkészítés, illetve annak felhasználása valósította meg. Az ehhez megkívánt személyhez kötött hozzájárulást a társtulajdonosok által adott hozzájárulás nem pótolja, a kérdés nem tulajdonközösségi jellegű. A tulajdonosi hozzájárulás tényére és tartalmára vonatkozóan felajánlott, de az elsőfokú bíróság által le nem folytatott bizonyítás és a fellebbezéshez csatolt új bizonyíték (hozzájárulás) a per eldöntése szempontjából emiatt nem bírt jelentőséggel.

Képmás, vagy hangfelvétel készítése az ábrázolt személy hozzájárulása nélkül önmagában is illetéktelen behatolást jelent a személyiségi érdekkörbe, s különösen megengedhetetlen rejtett kamerák, s ehhez hasonlóan titkos lehallgató készülékek kontrolálatlan alkalmazása. A jogsértés megvalósulása szempontjából pedig a felperes azonosíthatóságának volt jelentősége, s nem annak, hogy a felvételek minősége miatt ez nehezített volt.

Az elsőfokú bíróság minden tekintetben helyesen alkalmazta az Alaptörvény I. cikke /3/ bekezdése szerinti „szükségességi és arányossági tesztet”. Tévesen hivatkozott arra az alperes a konkrét esetben, hogy az igazság kiderülésének és érvényesülésének közérdeket szolgáló jellege jelen felhatalmazást jelentene az alperes részére, hogy ellenőrizhetetlen módon folyamatosan felvételt készítsen a felperes magánéletéről (BH 1993.361.).

Általánosságban és önmagában valóban nem minősül jogsértésnek **kép vagy hangfelvétel készítése**, ha a fél - más alkalmas bizonyítási eszköz hiányában - ily módon akarja (s csak ilyen módon tudja) más személy valótlan, hamis tényállításait leleplezni, jogsértéseit igazolni. Csak a Ptk. 4. /1/ bekezdése szerinti jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelő kölcsönös együttműködésből vezethető le, hogy az adott esetben a kép- vagy a hangfelvétel készítése jogsértő-e vagy sem (BDT 2009.11/188).

Az állandó bírói gyakorlat szerint azonban az az érvelés, hogy a birtokháborító magatartásról készült videofelvétel bizonyítékként való felhasználása nem minősül visszaélésnek és nem sérti a személyhez fűződő jogokat, a már elkészített felvétel **felhasználására tartozó kérdés**, amely a felhasználás szempontjából a személyiségi jogok védelme elé helyezi az igazság kiderítésének és érvényesülésének a közérdeket szolgáló jellegét. Ez azonban nem jelenthet arra adott felhatalmazást, hogy az állított birtokháborítás bizonyítása érdekében a folyamatos figyelemmel és az ellenőrizhetetlen felvételkedészítéssel a magánéletet súlyosan zavaró módon lehetőséget teremtsen a bíróság a birtokháborító tevékenység akadálytalan folytatására. (EBH 2001.519.; Legf. Bír. Pfv. I/A. 22. 539/1999. sz.)

Hozzájárulás hiányában a szomszédok viszonylatában az időben folyamatos térben és jellegében kontroll nélküli felvételkedészítés az elengedhetetlenül szükségeset meghaladó mértékben korlátozza a felvétel készítője mellett élő szomszéd képmáshoz és magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő személyiségi jogait. Az ilyen eljárás az azzal elérni kívánt céllal (más eljárásokban az igazság kiderítése, vagyonvédelem) általában nem tekinthető szükségesnek és arányosnak.

A beszerzett iratokból kitűnően az eljárások során bizonyítani kívánt kérdések lényegi tartalmát illetően nem a folyamatos felvételkedészítés és az így készült felvétel felhasználása határozta meg az alperesi igényérvényesítés eredményességét. A fentiekben kifejtetteken az alperes által a fellebbezési eljárás során csatoltak sem változtatnak és az indítványozott bizonyítás lefolytatását követően sem lenne más döntés hozható.

Ahogy arra már az elsőfokú bíróság is helyesen rámutatott az alperes által sérelmezett cselekmények döntően olyan jellegűek voltak, mely **egyedi, eseti felvételkedészítéssel és annak felhasználásával** a szükséges mértékben bizonyíthatóvá tették volna az alperes fenti eljárások során tett állításait, illetve

a felperesi állítások tarthatatlanságát. A déli, hátsó kertrész vonatkozásában a folyamatos felvételkedés ellenére a felvételek felhasználására az alperes előadása szerint sem került sor. Önmagában a kamerák telepítése óta eltelt idő (2012. augusztus) és a felperes perindítása (2013. július 30.) közötti és az azóta eltelt hosszabb időszak is azt támasztja alá, hogy az alperes jogainak felperessel szemben történő megóvása végett a felperes által az ingatlanban végzett tevékenység ilyen jellegű és tartós kontrollálása indokolatlan.

Ez felel meg az Alaptörvény VI. cikkében foglaltaknak („Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”)

A kerti tető gépkocsi tárolásra történő használata, és az alperes gépjárművel történő közlekedését akadályozó felperesi parkolás ténye minden további nélkül rögzíthető kézi kamerával. Megjegyzi az ítéletábra az utóbbi vonatkozásában, hogy amennyiben az alperes és családja nem tartózkodik a perbeli ingatlanban, úgy a felperes parkolása sem képezhet számukra közlekedési akadályt, így a folyamatos felvételkedés nem indokolható. A kerti tető gépjármű tárolás céljára történő, csupán eseti jellegű használata pedig nem arányos a folyamatos felvételkedéssel okozott érdeksérelemmel. A szabálytalan gépkocsi tárolásról eddig is egyedi felvételeket készített az alperes, s ezekkel igazolta - s nem a folyamatos kamerafelvételekkel - a jogsértés tényét. A garázs előtti szabálytalan parkolás vonatkozásában kamerafelvétellel csak annak a felperesi állításánál (1 óra) hosszabb időtartamát (2 óra) tudta igazolni, a gépjármű pontos térbeli elhelyezkedéséhez egyedi felvétel készítése volt szükséges. Ugyanez igaz a szerelő által képzett parkolási akadály kapcsán készült felvételekre is.

Maga az alperes hivatkozott arra, hogy a déli, hátsó kertrész kerítésoszlopának felperes által történő eltávolítását követően helyezte el a kamerákat a hátsó kertrészben, így az előzményi jogsértés - nem vitatott - elkövetéséhez a kamerák szükséges többlet bizonyítékot nem szolgáltathattak. A jogsértés megvalósulása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a kamerák egyike az oszlop eltávolítása, illetve az alperes által megépíteni kívánt - utóbb azonban egy ismételt kiújult telekhatárvita miatt meghiúsult - kerítésépítés elmaradása miatt lát rá a felperesi kertrészre is.

Azt az alperes az elsőfokú eljárás során nem állította, hogy az ideiglenes kerítés és a trambulin elhelyezése folytán megszűnt a déli, felperes által használt kertrészre történő rálátása a kameráknak, sőt az elsőfokú eljárás során elismerte, hogy a hátsó két kamera óhatatlanul rálát a felperes kizárólagos használatában lévő területre (annak egy részére) is (8. sorszám

alatti jegyzőkönyv 4. bekezdése). Az általa hivatkozott kitakarás (maszkolás) pedig csupán annyit jelent, hogy az alperesi ingatlanrészekben érzékelt mozgás indítja be a felvételkészítést - ha egyéb területen érzékel a kamera mozgást az nem - azonban a felvétel kiterjed a kamera teljes látószögére (8. sorszám alatti jegyzőkönyv 7. oldal 2. bekezdés). Mindez nem változtat a folyamatos megfigyelés és felvételkészítés jogsértő jellegén, mert a felvétel készítése a kizárólagosan használt területeken párhuzamosan végzett mozgás, adott esetben a felperesi kertrészen mozgás hiányában is rögzítheti a felperes és családja ott folytatott tevékenységét.

Az elsőfokú bíróság határozata aránytalan sérelmet sem okoz, a jövőre nézve sem korlátozza az alperest abban, hogy a kizárólagos használatában lévő kertrész és kizárólag a közvetlenül a saját lakóingatlan előtti terület vonatkozásában betörésvédelmi céllal kamerával rögzítse az ott történő mozgást, anélkül azonban, hogy a felperes által kizárólagosan használt vagy a felperesi lakóingatlan előtti - így értelemszerűen a felperes által gyakran használt - területen történeteket rögzítené.

Az arányosság hiánya kapcsán kifejtettek miatt a felperes igényérvényesítése nem volt visszaélésszerűnek sem tekinthető.

Az alperesi tevékenység nem a 2011. évi CXII. tv. szerinti adatkezelés szabályai szerint bírálendő el, a Ptk.83.§.(1) bekezdésére történő fellebbezési hivatkozás pedig a normaszöveg félreértelmezésén alapul, az ugyanis nem felhatalmazást, hanem tiltást tartalmaz.

Alaptalanul hivatkozott arra is az alperes, hogy a felperes részbeni pervesztességére tekintettel csak arányosított perköltségben lett volna marasztalható, figyelemmel arra, hogy a felperes elhanyagolható mértékben, kizárólag a már bizonyítékként csatolt felvételek megsemmisítése tekintetében bizonyult pervesztésnek, mely a kereset olyan eleme, amelyre tekintettel nem indokolt a Pp. 78. § /1/ bekezdése szerinti perköltség viselési szabálytól eltérni.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban pervesztés alperes köteles megfizetni a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, a meg nem határozható perérték alapján megállapított másodfokú eljárás illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ és 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján.

Győr, 2015. évi május hó 14. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

Kiadmány hiteléül:

Kiadó